

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	4Tdo/81/2016
Identifikačné číslo spisu:	5812010298
Dátum vydania rozhodnutia:	14.12.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Martin Piovartsy
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:5812010298.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Piovartsyho a sudcov JUDr. Pavla Farkaša a JUDr. Petra Szaba v trestnej veci obvineného S. V. a spol. pre pokračovací obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), d), ods. 2 písm. c), e) Tr. zák. s použitím § 138 písm. j) Tr. zák., o dovolaní obvineného Y. F. podanom prostredníctvom obhajkyne JUDr. Ivce Firstovej proti rozsudku Krajského súdu v Žiline z 15. apríla 2014, sp. zn. 1 To 12/2014, na neverejnom zasadnutí konanom 14. decembra 2016, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c) Tr. por. dovolanie obvineného Y.N.E. F.V. sa odmieta.

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Námestovo z 25. októbra 2013, sp. zn. 4 T 107/2012, boli obvinení S. V., K. Š.Á. a Y. F. uznaní za vinných zo spáchania pokračovacieho obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. b), c), d), ods. 2 písm. c) (s poukazom na § 138 písm. j), písm. e) Tr. zák., obvinená E. T. za vinnú zo spáchania pokračovacieho zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), d) Tr. zák. a obvinený Y. Q. za vinného zo spáchania pokračovacieho obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. b), c), d), ods. 2 písm. c) (s poukazom na § 138 písm. b), j) Tr. zák.), a to na skutkovom základe uvedenom v skutkovej vete výrokovej časti citovaného rozsudku.

Obvinený S. V. bol za to podľa § 172 ods. 2 Tr. zák. za použitia § 36 písm. j), l), § 38 ods. 3 a § 39 ods. 1 Tr. zák. odsúdený na trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) rokov. Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. bol na výkon trestu zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom strázenia. Podľa § 60 ods. 1 písm. a) Tr. zák. mu bol uložený aj trest prepadnutia veci osobného motorového vozidla značky MAZDA 323, ev. č. W. XXX F.. Podľa § 60 ods. 6 Tr. zák. bolo vyhlásené, že vlastníkom prepadnutej veci sa stáva Slovenská republika. Podľa § 76 ods. 1 Tr. zák. mu bol uložený

ochranný dohľad vo výmere 30 (tridsať) mesiacov.

Obvinenej E. T. bol za to podľa § 172 ods. 1 Tr. zák. za použitia § 36 písm. j) a § 38 ods. 3 Tr. zák. uložený trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyri) roky. Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. bola na výkon trestu zaradená do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom strázenia. Podľa § 76 ods. 1 Tr. zák. jej bol uložený ochranný dohľad vo výmere 30 (tridsať) mesiacov.

Obvinená K. Š. bola za to podľa § 172 ods. 2 Tr. zák. za použitia § 36 písm. j) a § 38 ods. 3 Tr. zák. odsúdená na trest odňatia slobody vo výmere 10 (desať) rokov. Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. bola na výkon trestu zaradená do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom strázenia. Podľa § 76 ods. 1 Tr. zák. jej bol uložený ochranný dohľad vo výmere 30 (tridsať) mesiacov a zároveň podľa § 73 ods. 2 písm. c) Tr. zák. aj ochranné protitoxikomanické liečenie ústavnou formou.

Obvinenému Y. Q. bol za to podľa § 172 ods. 2 Tr. zák. za použitia § 38 ods. 2 Tr. zák. uložený trest odňatia slobody vo výmere 10 (desať) rokov a 5 (päť) mesiacov. Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. bol na výkon trestu zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom strázenia. Podľa § 76 ods. 1 Tr. zák. mu bol uložený ochranný dohľad vo výmere 30 (tridsať) mesiacov.

Obvinený Y. F. bol za to podľa § 172 ods. 2 Tr. zák. za použitia § 37 písm. m) a § 38 ods. 4 Tr. zák. odsúdený na trest odňatia slobody vo výmere 12 (dvanásť) rokov. Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. bol na výkon trestu zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom strázenia. Podľa § 76 ods. 1 Tr. zák. mu bol uložený ochranný dohľad vo výmere 30 (tridsať) mesiacov.

Na podklade odvolaní všetkých piatich obvinených a prokurátora Krajský súd v Žiline rozsudkom z 15. apríla 2014, sp. zn. 1 To 12/2014, rozhodol tak, že podľa § 321 ods. 1 písm. b), c), d) Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok Okresného súdu Námestovo z 25. októbra 2013, sp. zn. 4 T 107/2012, v spojení s uznesením Okresného súdu Námestovo z 29. novembra 2013, sp. zn. 4 T 107/2012. Zároveň na základe § 322 ods. 3 Tr. por. uznal:

obvineného S. V. za vinného zo spáchania pokračovacieho obzvlášť závažného zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), d), ods. 2 písm. c), e) Tr. zák. s použitím § 138 písm. j) Tr. zák.,
obvinenú E. T. za vinnú zo spáchania pokračovacieho obzvlášť závažného zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), d), ods. 2 písm. e) Tr. zák.,
obvinenú K. Š. za vinnú zo spáchania pokračovacieho obzvlášť závažného zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), d), ods. 2 písm. c), e) Tr. zák. s použitím § 138 písm. j) Tr. zák.,
obvineného Y. Q. za vinného zo spáchania pokračovacieho obzvlášť závažného zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), d), ods. 2 písm. c) Tr. zák. s použitím § 138 písm. j) Tr. zák., a
obvineného Y. F. za vinného zo spáchania pokračovacieho obzvlášť závažného zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), d), ods. 2 písm. c), e) Tr. zák. s použitím § 138 písm. j) Tr. zák., na tom skutkovom základe, že

obvinená K. Š. si od presne nezistenej doby, minimálne od marca 2011 do 03. decembra 2011, neoprávnene obstarávala sčasti z doposiaľ nezisteného zdroja metamfetamín a rastliny obsahujúce konopu a tieto balila spravidla v mieste trvalého pobytu do užívateľských balení a následne ich dopravovala a predávala konzumentom v okrese W. a M., a to minimálne Y.Z. M., nar. XX.XX.XXXX, Y. U., nar. XX.XX.XXXX, Y. M., nar. XX.XX.XXXX, N. M., nar. XX.XX.XXXX, R. V., nar. XX.XX.XXXX, M. R., nar. XX.XX.XXXX, N. R., nar. XX.XX.XXXX, T. Q., nar. XX.XX.XXXX, C. J., nar. XX.XX.XXXX, ktorému niekedy dávala metamfetamín aj zadarmo, pričom minimálne časť metamfetamínu v období od 25. júla 2011 do 03. decembra 2011 nakupovala od obvineného Y. F., ktorý ho neoprávnene nadobúdala z doposiaľ nezisteného zdroja a predával nielen obvinenej K. Š., ale aj

obvinenej E. T., pričom odovzdanie metamfetamínu realizoval buď sám alebo prostredníctvom S. V., ktorý metamfetamín vozil obvineným K. Š. a E. T., niekedy aj na základe ich požiadavky, a to na rôznych motorových vozidlách spravidla z C. do W. a H. V., kde zvyčajne zaň od obvinených prevzal kúpnu cenu a tú potom odovzdal obvinenému Y. F., pričom obvinený S. V.Í. vykonal od 03. augusta 2011 do druhej polovice mesiaca november 2011 minimálne 15 rozvozov metamfetamínu a od obvinenej K. Š. prevzal za metamfetamín každý týždeň minimálne 300,- Eur, pričom raz od nej prevzal 1 500,- Eur, t.j. spolu od nej prevzal minimálne 5 700,- Eur, a od obvinenej E. T. prevzal za metamfetamín týždenne minimálne 300,- Eur, pričom minimálne raz od nej prevzal 600,- Eur, t.j. spolu od nej prevzal minimálne 4 800,- Eur, a obvinený S. V. metamfetamín niekedy aj dával, nie je zrejmé, či zdarma, obvinenej E. T.,

a obvinený Y. Q. od presne nezistennej doby do 03. decembra 2011 z presne nezisteného zdroja neoprávnene nadobúdala metamfetamín a rastliny obsahujúce konopu a tieto následne predával a niekedy aj rozvážal konzumentom prinajmenšom v okrese W. a H. V., a to minimálne Y. R., nar. XX.XX.XXXX, R. V., nar. XX.XX.XXXX, C. J., nar. XX.XX.XXXX, R. Q., nar. XX.XX.XXXX, M. R., nar. XX.XX.XXXX, N. R., nar. XX.XX.XXXX, T. Q., nar. XX.XX.XXXX, pričom len svedkovi M. R. predal najmenej 14 obvykle jednorazových dávok metamfetamínu,

pri domovej prehliadke vykonanej 03. decembra 2011 bolo v záhrade za hospodárskou budovou u obvineného Y. F., rod. V., zaistených spolu celkom 27,67 g hydrochloridu metamfetamínu s obsahom účinnej látky metamfetamín báza od 73,9 % hmotnostných až do 77,4 % hmotnostných, a teda obvinený Y. F. od presne nezisteného dňa až do vykonania domovej prehliadky prechovával najmenej 534 obvykle jednorazových dávok metamfetamínu v hodnote najmenej 5 230,- Eur,

pri domovej prehliadke vykonanej 03. decembra 2011 u K. Š. bolo zaistených spolu celkom 3,21 g materiálu obsahujúceho látky kanabinoidného typu - tetrahydrokanabinol a iné s obsahom THC od 6,7 % hmotnostných až do 18,8 % hmotnostných, a teda obvinená K. Š. od presne nezisteného dňa až do vykonania domovej prehliadky prechovávala najmenej 6 obvykle jednorazových dávok konopy v hodnote najmenej 30,- Eur,

pri domovej prehliadke vykonanej 03. decembra 2011 bolo v podprsienke u K. Š. zaistených spolu celkom 0,239 g hydrochloridu metamfetamínu s obsahom účinnej látky metamfetamín báza od 73,2 % hmotnostných až do 73,7 % hmotnostných, a teda obvinená K. Š. od presne nezisteného dňa najskôr v aute a následne vo svojej podprsienke prechovávala najmenej 4 obvykle jednorazové dávky metamfetamínu v hodnote najmenej 40,- Eur,

pri domovej prehliadke vykonanej 03. decembra 2011 bolo u obvinenej E. T. a obvineného Y. Q. zaistených 0,04 g hydrochloridu metamfetamínu s obsahom účinnej látky metamfetamín báza 75,0 % hmotnostných, a teda obvinená E. T. a obvinený Y. Q. od presne nezisteného dňa až do vykonania domovej prehliadky prechovávali najmenej 1 obvykle jednorazovú dávku metamfetamínu v hodnote najmenej 10,- Eur,

pričom podľa zákona č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov patrí metamfetamín do II. skupiny psychotropných látok, rastliny rodu Cannabis (konopa) patria do I. skupiny omamných látok a tetrahydrokanabinol (THC) ako hlavná aktívna zložka konopy je zaradený do I. skupiny psychotropných látok.

Obvineného S. V. za to krajský súd odsúdil podľa § 172 ods. 2 Tr. zák., § 39 ods. 1, ods. 3 písm. c) Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 5 (päť) rokov, na výkon ktorého ho podľa § 48 ods. 4 Tr. zák. zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom strázenia. Zároveň mu podľa § 76 ods. 1 Tr. zák. a § 78 ods. 1 Tr. zák. uložil ochranný dohľad vo výmere 30 (tridsať) mesiacov a podľa § 77 ods. 1 písm. b) Tr. zák. povinnosť dvakrát v kalendárnom mesiaci sa osobne hlásiť u probačného a mediačného úradníka v mieste svojho bydliska.

Obvinenú E. T. za to krajský súd odsúdil podľa § 172 ods. 2 Tr. zák., § 38 ods. 3 Tr. zák., § 36 písm. j) Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 10 (desať) rokov. Podľa § 48 ods. 4 Tr. zák. ju na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom strázenia. Podľa § 76 ods. 1 Tr. zák. a § 78 ods. 1 Tr. zák. bol obvinenej uložený ochranný dohľad vo výmere 30 (tridsať) mesiacov. Podľa § 77 ods. 1 písm. b) Tr. zák. krajský súd uložil obvinenej aj povinnosť dvakrát v kalendárnom mesiaci sa osobne hlásiť u probačného a mediačného úradníka v

mieste svojho bydliska.

Obvinenú K. Š. za to krajský súd odsúdil podľa § 172 ods. 2 Tr. zák., § 38 ods. 3 Tr. zák., § 36 písm. j) Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 10 (desať) rokov. Podľa § 48 ods. 4 Tr. zák. bola na výkon trestu odňatia slobody zaradená do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia. Krajský súd jej zároveň podľa § 76 ods. 1 Tr. zák. a § 78 ods. 1 Tr. zák. uložil ochranný dohľad vo výmere 30 (tridsať) mesiacov, podľa § 77 ods. 1 písm. b) Tr. zák. povinnosť dvakrát v kalendárnom mesiaci sa osobne hlásiť u probačného a mediačného úradníka v mieste svojho bydliska a podľa § 73 ods. 2 písm. d) Tr. zák. aj ochranné protitoxikomanické liečenie ambulantnou formou.

Obvinenému Y. Q. za to krajský súd uložil podľa § 172 ods. 2 Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere 10 (desať) a pol roka, na výkon ktorého ho podľa § 48 ods. 4 Tr. zák. zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Zároveň mu bol podľa § 76 ods. 1 Tr. zák. a § 78 ods. 1 Tr. zák. uložený ochranný dohľad vo výmere 30 (tridsať) mesiacov. Podľa § 77 ods. 1 písm. b) Tr. zák. krajský súd uložil obvinenému aj povinnosť dvakrát v kalendárnom mesiaci sa osobne hlásiť u probačného a mediačného úradníka v mieste svojho bydliska.

Obvineného Y. F. za to krajský súd odsúdil podľa § 172 ods. 2 Tr. zák., § 38 ods. 4 Tr. zák., § 37 písm. m) Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 12 (dvanásť) rokov. Podľa § 48 ods. 4 Tr. zák. bol obvinený na výkon trestu odňatia slobody zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Krajským súdom bol obvinenému podľa § 76 ods. 1 Tr. zák. a § 78 ods. 1 Tr. zák. zároveň uložený ochranný dohľad vo výmere 30 (tridsať) mesiacov. Podľa § 77 ods. 1 písm. b) Tr. zák. krajský súd uložil obvinenému aj povinnosť dvakrát v kalendárnom mesiaci sa osobne hlásiť u probačného a mediačného úradníka v mieste svojho bydliska.

Proti rozsudku krajského súdu podal prostredníctvom svojej obhajkyne dovolanie obvinený Y.K.Š. F. z dôvodov uvedených v § 371 ods. 1 písm. c), g) a i) Tr. por.

Zásadné porušenie práva na obhajobu (§ 371 ods. 1 písm. c) Tr. por.) videl v skutočnosti, že hoci orgány činné v trestnom konaní, vzhľadom na dôkazy, ktoré nazbierali a zabezpečili ešte pred zadržaním obvinených, mali nepochybne vedomosť, že trestná činnosť nemôže zodpovedať kvalifikácii skutku, účelovo obišli zákon, len aby získali výpovede obvinených bez obhajcov, a trestné konanie v prvopočiatku účelovo viedli pre zločin, teda pre trestný čin, pri ktorom Trestný poriadok nepredpokladá povinnú obhajobu. Až následne, po týchto výpovediach, bolo trestné stíhanie prekvalifikované na trestný čin podľa § 172 ods. 2 Tr. zák., ktorý je v zmysle Trestného zákona obzvlášť závažným zločinom, pri ktorom je už obhajoba povinná.

Porušenie práva na obhajobu ďalej podľa jeho názoru spočívalo aj v tom, že súdy (prvostupňový ani druhostupňový) riadne nezdôvodnili a nevysporiadali sa v dostatočnej miere s rozdielnosťou výpovedí obvineného Y. F. a spoluobvineného S. V., keď pravdivosť výpovede obvineného Y. F. vzal krajský súd do úvahy do tej miery, v akej vyhovoval jeho odôvodneniu, a aj z výpovedí ostatných obvinených si povyberal to, čo mu vyhovovalo a čo potreboval bez toho, aby svoj postup logicky vysvetlil. Obvinený pritom mal za to, že práve jeho výpovede skutkovo a logicky nadväzujú na výpovede ostatných obvinených, s ktorými tvoria konzistentný celok, kým výpovede obvineného S. V. majú tendenciu účelovosti, keďže si vo viacerých bodoch odporujú, čo spochybňuje ich dôveryhodnosť.

Obvinený Y. F. ďalej v podanom dovolaní vyjadril presvedčenie, že hoci súd pri posudzovaní spáchania skutku poukazoval v jeho prípade na nájdenie dvoch balíčkov omamných a psychotropných látok, v konaní nebolo vôbec dokázané, že s nimi manipuloval práve on, nakoľko orgány činné v trestnom konaní nevykonali žiaden z dôkazov, ktorým by bolo možné uvedené preukázať, a tým mu neumožnili brániť sa proti umelo vyfabrikovaným dôkazom. Vzhľadom na fakt, že tieto balíčky sa našli mimo obydľia, v ktorom obvinený býval, je tento toho názoru, že orgány činné v trestnom konaní sa mali zamerať na preukázanie manipulácie s balíčkami práve ním. Bez uvedenia dôvodu tak nespravili, čím mu

znemožnili preukázať svoju nevinu. Tým došlo k narušeniu základného postavenia týchto orgánov upraveného v § 2 ods. 10 Tr. por.

V zmysle doplnenia dovolania podaného obhajkyňou obvineného Y. F., JUDr. Ivicu Firstovou, dovolací dôvod uplatnený podľa § 371 ods. 1 písm. g) Tr. por. má spočívať v skutočnosti, že krajský súd pri hodnotení kvalifikačného znaku „vo väčšom rozsahu“ vychádzal iba z výpovede spoluobvineného S. V.V. z prípravného konania, ktorú v porovnaní s jeho výpoveďou z hlavného pojednávania možno hodnotiť ako rozpornú.

Vo vzťahu k dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. obvinený bližšie neuviedol, v čom spočíva jeho naplnenie.

V závere dovolania obvinený Y. F. zároveň poukázal na porušenie ustanovenia § 168 Tr. por. súdom, keď tento nevyložil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané a neuviedol, konkrétne, o ktoré dôkazy oprel svoje skutkové zistenia, akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, neodstránil rozpory medzi jednotlivými výpoveďami, nevyrovnal sa s obhajobou a neuviedol, akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny a trestu, následkom čoho považuje napadnutý rozsudok za nepreskúmateľný.

S poukazom na uvedené skutočnosti obvinený Y. F. podaným dovolaním žiadal, aby dovolací súd v zmysle § 371 ods. 1 písm. c), g) a i) Tr. por. zrušil rozsudok Okresného súdu Námestovo z 25.10.2013, sp. zn. 4 T 107/2012, a rozsudok Krajského súdu v Žiline z 15. apríla 2014, sp. zn. 1 To 12/2014, a vec vrátil súdu prvého stupňa na doplnenie a opätovné rozhodnutie.

V súlade s ustanovením § 376 Tr. por. prvostupňový súd dovolanie obvineného Y. F. doručil na vyjadrenie stranám, ktoré by mohli byť rozhodnutím o dovolaní priamo dotknuté.

Prokurátor Okresnej prokuratúry Námestovo vo svojom vyjadrení k dovolaniu obvineného Y. F. vyslovil názor, že krajský súd vychádzal pri svojom rozhodnutí z riadne vykonaných dôkazov, ktorých vyhodnotením dospel k správne mu záveru, že obvinený Y. F. sa dopustil skutku tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti napadnutého rozsudku. K dovolacím námietkam obvineného poznamenal, že pokiaľ sa skutkové závery krajského súdu zakladajú na vnútornom presvedčení získanom po starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu na podklade úplného zistenia skutočného stavu veci a zároveň úvahám, ktorými sa k takýmto záverom dospelo, nemožno vytknúť nedôslednosť alebo vnútorné rozpory, nemožno im potom v prospech obvineného úspešne odporovať dovolaním len preto, že súd mohol dospieť aj k iným záverom, keby sa bol spravoval inými úvahami. Krajský súd sa zaoberal a vysporiadal so skutkovou a právnou argumentáciou strán v konaní pri dodržaní princípov kontradiktórnosti konania. Skutočnosť, že dovolateľ sa nestotožnil so skutkovými a právnymi závermi krajského súdu obsiahnutými v napadnutom rozsudku, nemôže sama o sebe viesť k záveru o zjavnej neodôvodnenosti alebo arbitrárnosti záverov vyslovených krajským súdom.

Prokurátor Okresnej prokuratúry Námestovo zároveň zdôraznil, že obvinený založil svoje dovolanie aj na opakovaných dôvodoch svojej obhajoby použitej už v konaní pred súdom prvého stupňa, ako aj pred odvolacím súdom. S jeho námietkami, skutkovými i právnymi, sa tieto súdy pritom riadne vysporiadali a nenechali otvorenú žiadnu spornú otázku. Vykonané dôkazy, priame aj nepriame, podľa názoru prokuratúry zároveň jednoznačne a nepochybne vyvracajú obhajobné tvrdenia dovolateľa.

Vzhľadom na uvedené považoval napadnutý rozsudok krajského súdu za správny a zákonný, a preto navrhol, aby dovolací súd dovolanie obvineného Y. F. podľa § 392 ods. 1 Tr. por. zamietol.

Obvinený Y. Q. sa v zmysle svojho písomného vyjadrenia k dovolaniu obvineného Y. F., ako aj v zmysle vyjadrenia podaného prostredníctvom obhajcu JUDr. Pavla Novotného, s týmto stotožňuje a pripája sa k nemu.

Obvinená K. Š. prostredníctvom svojho obhajcu JUDr. Andreja Bryju vyjadrila výslovný súhlas s dovolaním obvineného Y. F. a k tomuto sa pripojila.

Obvinená E. T. sa k dovolaniu obvineného Y. F. (ani prostredníctvom svojho obhajcu) nevyjadrila.

Vyjadrenie prokurátora Okresnej prokuratúry Náместovo podané k dovolaniu obvineného Y. F. bolo súdom prvého stupňa doručené obvinenému Y. F.I. a jeho obhajcovi. Obvinený Y. F. sa k nemu (ani prostredníctvom svojej obhajkyne) nevyjadril.

Následne súd prvého stupňa po opakovanom odstránení vytknutých nedostatkov predložil vec dovolaciemu súdu.

Najvyšší súd zistil, že dovolanie proti napadnutému rozsudku je prípustné (§ 368 ods. 1 a § 566 ods. 3 Tr. por.), bolo podané oprávnenou osobou (§ 369 ods. 2 písm. b) Tr. por.) a v zákonom stanovenej lehote (§ 370 ods. 1 Tr. por.). Dovolanie súčasne spĺňa podmienky uvedené v § 372 a § 373 Tr. por., ako aj obsahové náležitosti uvedené v § 374 Tr. por.

Dovolací súd po preskúmaní spisového materiálu zistil, že dovolanie obvineného Y.K. F. nie je dôvodné.

Najvyšší súd Slovenskej republiky úvodom pripomína, že dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok. Nielen z označenia tohto opravného prostriedku ako mimoriadneho, ale predovšetkým zo samotnej úpravy dovolania v Trestnom poriadku je zrejmé, že dovolanie nie je určené k náprave akýchkoľvek pochybení súdov, ale len tých najzávažnejších - mimoriadnych - procesných a hmotnoprávných chýb, ktoré by svojím charakterom mohli mať výrazný vplyv na konanie a jeho procesný výsledok, a preto je potrebné ich odstrániť, a ktoré sú ako dovolacie dôvody taxatívne uvedené v ustanovení § 371 ods. 1 Tr. por.

Dovolací súd nie je povolaný na revíziu napadnutého rozhodnutia z vlastnej iniciatívy, práve naopak z ustanovenia § 385 ods. 1 Tr. por. expresis verbis vyplýva, že je viazaný dôvodmi dovolania, ktoré sú v ňom uvedené.

Podľa § 371 ods. 1 Tr. por. dovolanie možno podať ak:

c) zásadným spôsobom bolo porušené právo na obhajobu,

g) rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom,

i) rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

Podľa ustálenej praxe dovolacieho súdu vo vzťahu k výkladu dovolacích dôvodov uvedených v ustanovení § 371 ods. 1 písm. c), písm. g) a písm. i) Tr. por. je potrebné uviesť nasledovné:

Zásadným porušením práva na obhajobu (§ 371 ods. 1 písm. c) Tr. por.) sa rozumie najmä porušenie ustanovení o povinnej obhajobe, teda stav, keď obvinený po určitú časť trestného konania nemal obhajcu napriek tomu, že ho mal mať, a zároveň orgány činné v trestnom konaní alebo súd, v tomto čase skutočne vykonávali úkony trestného konania, ktoré smerovali k vydaniu meritórneho rozhodnutia, ktoré bolo napadnuté dovolaním. Výnimočne môže ísť aj o iné pochybenie súdu alebo orgánov činných v trestnom konaní, v dôsledku ktorého dôjde k odňatiu alebo znemožneniu riadneho uplatnenia procesných práv obvineného. Zároveň je však potrebné zdôrazniť, že nie každé porušenie práva obvineného a obhajobu môže mať za následok konštatovanie naplnenia dovolacieho dôvodu uvedeného v ustanovení § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por. Zákon totiž výslovne požaduje, aby išlo o porušenie zásadné. Takéto porušenie musí teda kardinálnym, kľúčovým spôsobom zasiahnuť do možnosti obvineného

uplatniť svoje základné právo brániť sa proti tvrdeniam obžaloby. Prípadné porušenie práva na obhajobu, pokiaľ sa zásadným spôsobom neprejaví na postavení obvineného v trestnom konaní, preto samo osebe nezakladá dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por. Pri posudzovaní, či v tom ktorom prípade bolo zásadným spôsobom porušené právo obvineného na obhajobu, je potrebné vychádzať zo všetkých okolností a špecifik konkrétného prípadu a tieto individuálne ako aj vo vzájomných súvislostiach vyhodnotiť. Právo na obhajobu treba chápať ako vytvorenie podmienok pre úplné uplatnenie procesných práv obvineného a jeho obhajcu a zákonný postup pri reakcii orgánov činných v trestnom konaní a súdu na uplatnenie každého obhajovacieho práva.

Dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. g) Tr. por. možno uplatniť len v prípade, ak dôjde k porušeniu zákonných ustanovení upravujúcich vykonávanie jednotlivých dôkazných prostriedkov. Vzťahuje sa k najdôležitejšej fáze trestného konania - k dokazovaniu. Dokazovanie prebieha v štyroch etapách. Prvou je vyhľadávanie dôkazov, druhou ich zabezpečenie, treťou ich vykonávanie a poslednou etapou dokazovania je hodnotenie dôkazov. Dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. g) Tr. por. sa týka predovšetkým tretej etapy dokazovania, t. j. vykonávania dôkazov súdom, ale zahŕňa aj predchádzajúce dve štádiá dokazovania (vyhľadávanie a zabezpečovanie), pretože dôkazy zadovážené v rozpore so zákonom, eventuálne získané nezákonným donútením alebo hrozbou s výnimkou prípadu, keď sa použije ako dôkaz proti osobe, ktorá také donútenie alebo hrozbu donútenia použila (§ 119 ods. 4 Tr. por.), nie sú v trestnom konaní použiteľné a hodnotiteľné. V rámci uvedeného dovolacieho dôvodu sa preto skúma predovšetkým postup orgánov činných v trestnom konaní a súdu pri získavaní a vykonávaní dôkazov, ktoré slúžili ako podklad pre rozhodnutie vo veci.

Nesprávnym právnym posúdením zisteného skutku (§ 371 ods. 1 písm. i) Tr. por.) sa rozumie nesprávne právne posúdenie zisteného skutku alebo nesprávne použitie iného hmotnoprávneho ustanovenia. Nesprávnym právnym posúdením zisteného skutku sa rozumie zistenie, že skutok bol v napadnutom rozhodnutí kvalifikovaný ako trestný čin, napriek tomu, že nešlo o žiadny trestný čin alebo, že išlo o iný trestný čin alebo obvinený bol uznaný za vinného z prísnejšieho trestného činu, než ktorého sa súdnym skutkom dopustil. Je však potrebné uviesť, že dovolací súd nepreskúmava skutkové zistenia, na ktorých je založené napadnuté rozhodnutie súdu. Nie je tak legitimovaný posudzovať ani úplnosť a správnosť skutkových zistení ustálených súdmi oboch stupňov v pôvodnom konaní, a rovnako ani hodnotenie v tomto konaní vykonaných dôkazov. Podstatou správnej právnej kvalifikácie je, že skutok ustálený súdmi v pôvodnom konaní (ktorého správnosť a úplnosť dovolací súd nemôže skúmať a meniť) bol subsumovaný (podradený) pod správnu skutkovú podstatu trestného činu upravenú v Trestnom zákone. Len opačný prípad (nesprávna subsumpcia) odôvodňuje naplnenie dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. Správnosť a úplnosť zisteného skutkového stavu je teda dovolací súd povinný prezumovať.

V reakcii na množstvo a tiež v kontexte obsahu obvineným uplatnených námietok, subsumovaných pod uvedené dovolacie dôvody podľa § 371 ods. 1 písm. c), g) a i) Tr. por., považuje dovolací súd za potrebné v prvom rade zdôrazniť, že nakoľko dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, ktorým bola vec právoplatne skončená, predstavuje výrazný zásah do inštitútu právoplatnosti, základnej vlastnosti súdneho rozhodnutia, vyjadrujúcej jeho nezmeniteľnosť a záväznosť, ktorý je dôležitou zárukou stability právnych vzťahov a právnej istoty v právnom štáte. Tomu zodpovedá aj striktné obmedzenie možnosti podať dovolanie jednak vymedzením dovolacích dôvodov a jednak stanovením povinnosti namietať niektoré dovolacie dôvody najneskôr v odvolacom konaní (§ 371 ods. 4 Tr. por.).

Podľa § 371 ods. 4 prvá veta Tr. por. dôvody podľa odseku 1 písm. a) až g) nemožno použiť, ak táto okolnosť bola tomu, kto podáva dovolanie, známa už v pôvodnom konaní a nenamietal ju najneskôr v konaní pred odvolacím súdom; to neplatí, ak dovolanie podáva minister spravodlivosti.

Cieľom ustanovenia § 371 ods. 4 Tr. por. je predísť tomu, aby konanie pred dovolacím súdom slúžilo ako možnosť namietať nové a nové nedostatky, ktoré mohli byť zhojené už v konaní pred súdom nižšieho stupňa. Zákonodarca v tejto súvislosti totiž predpokladal, že pokiaľ bola namietaná vada dovolateľovi známa už v pôvodnom konaní, a tento sa ju nesnažil odstrániť pri prvej možnej príležitosti,

nejde o vadu tak závažnú, aby ju bolo potrebné preskúmať v dovolacom konaní, a v podstate by mohlo ísť len o špekuláciu dovolateľa smerujúcu k predĺženiu celého konania.

V prejednávanej veci z obsahu spisového (vyšetrovacieho i súdneho) materiálu vyplýva, že v priebehu trestného konania (t.j. v prípravnom konaní, v konaní pred súdom prvého ani druhého stupňa) nebola vznesená dovolacia námietka uvádzaná obvineným Y. F. v rámci dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por. a spočívajúca v účelovej kvalifikácii stíhaného skutku ako zločinu napriek existencii dôkazov nasvedčujúcich spáchanie obzvlášť závažného zločinu, a to so zámerom obísť ustanovenia Trestného poriadku o povinnej obhajobe. Uvedená námietka však nespĺňa podmienku použitia dotknutého dovolacieho dôvodu, uvedenú v § 371 ods. 4 prvá veta Tr. por. S výnimkou podaného dovolania nebola počiatočná kvalifikácia stíhaného skutku ako zločinu žiadnym spôsobom napadnutá, hoci tieto okolnosti museli byť obvinenému známe už v pôvodnom konaní, dokonca už v štádiu prípravného konania. Z tohto dôvodu nemôžu byť použité ako podklad pre splnenie dovolacieho dôvodu, ku ktorému smerujú. To znamená, že obvinený teda dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por. takto obsahovo vymedzený nemohol v zmysle § 371 ods. 4 Tr. por. v dovolacom konaní použiť. Na tom nič nemení ani skutočnosť, že v priebehu konania došlo niekoľkokrát k zmene v osobe obhajcu obvineného Y. F.. Len pre úplnosť dovolací súd k tejto námietke obvineného poznamenáva, že tento už počas jeho prvého výsluchu (dňa 03. decembra 2011) ešte v postavení zadržaného podozrivého využil právo odoprieť vypovedať, k veci nevypovedal a zároveň si zvolil obhajcu v osobe JUDr. Miroslava Bachynca.

Pokiaľ ide o ostatné dovolaním uplatnené námietky obvineného Y. F., vzťahujúce sa na rozhodnutie odvolacieho súdu, dovolací súd konštatuje, že tieto (označené v rámci dovolacích dôvodov podľa § 371 ods. 1 písm. c), g) Tr. por.) nemôžu byť viazané na splnenie podmienok uvedených v § 371 ods. 4 Tr. por. K nim vytykaným nedostatkom totiž malo dôjsť až v konaní, respektíve v rozhodnutí odvolacieho súdu, ktorého nezákonnosť je napadnuteľná až po skončení trestného stíhania a vydaní rozhodnutia, ktorým sa trestné stíhanie právoplatne skončilo. Trvanie na splnení požiadavky ustanovenia § 371 ods. 4 Tr. por. by v takomto prípade znamenalo reálne odňatie možnosti obvineného uplatniť svoje práva v dovolacom konaní (bez toho, aby obvinený mal možnosť to ovplyvniť) a následne aj porušenie jeho ústavného práva na prístup k súdu a na súdnu ochranu (čl. 46 a nasl. Ústavy Slovenskej republiky). Dovolací súd preto pristúpil k preskúmaniu ostatných námietok uplatnených obvineným Y. F..

Preskúmaním obsahu predloženého spisu najvyšší súd zistil nasledovné skutočnosti:

Z obsahu dovolacích námietok obvineného Y. F. vyplýva, že v zásade všetky (bez ohľadu na ich formálnu subsumpciu pod niektorý z označených dovolacích dôvodov) sú vo svojej podstate vyjadrením jeho nesúhlasu s rozhodnutím odvolacieho súdu a ním prezentovaným odôvodnením svojich skutkových a právnych záverov. Namietajúc nedostatok riadneho odôvodnenia rozhodnutia krajského súdu, nevykonanie potrebných dôkazov a nedostatočné zhodnotenie ním označených skutočností (týkajúcich sa najmä okolností majúcich vplyv na vierohodnosť výpovede spoluobvineného S. V.) odvolacím súdom, obvinený v podstate napadol spôsob hodnotenia vykonaných dôkazov odvolacím súdom a tieto zároveň sám hodnotil zo svojho uhla pohľadu, sčasti opakujúc argumentáciu totožnú s tou, ktorou dôvodil v odvolacom konaní.

Z podstaty dovolateľom uvádzaných námietok, spočívajúcich v nedôveryhodnosti spoluobvineného S. V., a tým aj v nesprávnom vyhodnotení dôkazov (jeho výpovedí), a tiež v spochybňovaní rozsahu konania a ďalších okolností samotného skutku, vyplýva, že ide o námietky takmer rýdzo skutkového charakteru, smerujúce jednak proti obsahu a rozsahu vlastnej úvahy súdu o voľbe použitých dôkazných prostriedkov, proti správnosti a úplnosti zisteného skutku, ale predovšetkým proti spôsobu, akým odvolací súd hodnotil dôkazy.

Vzhľadom na početnosť týchto námietok dovolací súd považuje za žiaduce obvinenému pripomenúť, že pre zisťovanie skutkového stavu veci a hodnotenie dôkazov platia v trestnom konaní zákonom stanovené pravidlá, podľa ktorých je potrebné zisťovať skutkový stav veci v rozsahu, ktorý je nevyhnutný pre

rozhodnutie. Trestný poriadok pritom nestanovuje žiadne pravidlá, pokiaľ ide o mieru dôkazov potrebných na preukázanie určitej skutočnosti, ani váhu jednotlivých dôkazov. Platí zásada voľného hodnotenia dôkazov vyjadrená v § 2 ods. 12 Tr. por., v zmysle ktorej orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

V kontexte dovolacieho dôvodu uplatneného podľa § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por. najvyšší súd k uvedeným výhradám obvineného Y. F., v podstatnej časti svojho obsahu smerujúcim k tomu, že odvolací súd sa pri hodnotení dôkazov nevysporiadal so všetkými okolnosťami (podľa názoru obvineného) dôležitými pre rozhodnutie, subjektívnym spôsobom objasňoval okolnosti svedčiace proti nemu i v jeho prospech a nedostatočným spôsobom odôvodnil napadnuté rozhodnutie, uvádza, že obsah a rozsah vlastnej úvahy orgánov činných v trestnom konaní alebo súdu o voľbe použitých dôkazných prostriedkov pri plnení povinností podľa § 2 ods. 10 a ods. 11 Tr. por., ako aj vlastné hodnotenie dôkazov podľa § 2 ods. 12 Tr. por. nemožno považovať za porušenie práva na obhajobu zásadným spôsobom. Najvyšší súd v rámci dovolacieho konania nemôže opätovne prehodnocovať vykonané dôkazy podľa predstáv obvineného - dovolateľa, pretože takéto oprávnenie mu zo zákona nevyplýva. Hodnotenie dôkazov totižto nenapĺňa žiadny dovolací dôvod. Žiada sa tiež poznamenať, že do práva na spravodlivý proces nepatrí právo strany v konaní, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi, návrhmi a hodnotením dôkazov. Právo na spravodlivý proces neznamená ani právo na to, aby bola strana konania pred všeobecným súdom úspešná, teda aby bolo rozhodnuté v súlade s jej požiadavkami a právnymi názormi. Súd neporuší žiadne práva strany v konaní, ak si neosvojí ňou navrhnutý spôsob hodnotenia vykonaných dôkazov a ak sa neriadi jej výkladom všeobecne záväzných právnych predpisov. Vykonanie a hodnotenie dôkazov odlišne od predstáv a želaní obvineného nie je porušením práva na obhajobu, a preto nemôže napĺňať dovolací dôvod uvedený v § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por.

Keďže, ako už bolo uvedené, v rámci skúmania danosti dovolacieho dôvodu podľa ustanovenia § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por., t. j. či dovolaním napadnuté rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení, dovolací súd nemôže skúmať alebo meniť správnosť a úplnosť zisteného skutku, ale je vždy viazaný konečným skutkovým zistením, dovolací súd sa námietkami obvineného Y. F. nezaoberal ani z titulu citovaného dovolacieho dôvodu. V rámci tohto dovolacieho dôvodu môže dovolací súd len posudzovať, či súdy nižšieho stupňa na pevne a nemenne zistený skutkový stav, aplikovali správne ustanovenia Trestného zákona.

To znamená, že vo vzťahu ku skutkovému stavu zistenému súdmi prvého, prípadne druhého stupňa, vyjadrenému v tzv. skutkovej vete výroku, môže obvinený v dovolaní uplatňovať len námietky právneho charakteru, nikdy nie námietky skutkové. Za skutkové sa pritom považujú tie námietky, ktoré smerujú proti skutkovým zisteniam súdov, proti rozsahu vykonaného dokazovania, ako aj proti hodnoteniu dôkazov súdmi oboch stupňov. Dovolací súd nemôže posudzovať správnosť a úplnosť skutkových zistení aj preto, že nie je oprávnený prehodnocovať vykonané dôkazy bez toho, aby ich mohol v konaní o dovolaní sám vykonávať. Ťažisko dokazovania je v konaní pred súdom prvého stupňa a jeho skutkové závery môže dopĺňať, alebo korigovať len odvolací súd. Dovolací súd nie je možné chápať ako tretiu „odvoláciu“ inštanciu zameranú na preskúmavanie rozhodnutí súdu druhého stupňa.

Námietky obvineného Y. F. k obsahu a rozsahu vlastnej úvahy (krajského) súdu o voľbe použitých dôkazných prostriedkov a k hodnoteniu dôkazov spôsobom, ktorý nezodpovedá jeho predstavám (keď odvolací súd vyhodnotil výpoveď spoluobvineného S. V. ako dôveryhodnú a ustálil rozsah trestného činu a ďalšie skutkové okolnosti spáchaného skutku bez potreby vykonania ďalších dôkazov), svojím obsahom nenapĺňajú nielen žiaden z obvineným označených dovolacích dôvodov podľa § 371 ods. 1 písm. c), písm. i) Tr. por., ale ani žiaden iný dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Ak by totiž záver orgánu činného v trestnom konaní alebo súdu učinенý v zmysle § 2 ods. 12 Tr. por. o tom, že určitú skutkovú okolnosť považuje za dokázanú a že ju nebude overovať ďalšími dôkazmi,

zakladal opodstatnenosť dôvodu dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por., odporovalo by to viazanosti dovolacieho súdu zisteným skutkom podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por., ktoré vyjadruje zásadu, že účelom dovolacieho konania je posudzovanie právnych otázok, nie posudzovanie správnosti a úplnosti zistenia skutkového stavu. K tomu je len pre úplnosť potrebné dodať, že uvedené sa netýka dovolania ministra spravodlivosti podaného podľa § 371 ods. 3 Tr. por.

Napriek uvedenému dovolací súd, nad rámec svojej prieskumnej povinnosti, považuje za dôležité poukázať na odôvodnenie napadnutého rozhodnutia odvolacieho súdu, ponúkajúce obvinenému zrozumiteľné a presvedčivé zdôvodnenie myšlienkového postupu súdu pri utváraní skutkových záverov, ako aj vysvetlenie úvah, ktorými sa odvolací súd spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov. Krajský súd sa v odôvodnení svojho rozhodnutia jednoznačne vyjadril k dôvodom, ktoré ho viedli k osvojeniu si výpovedí obvineného S. V., respektíve ich častí, a zároveň vysvetlil, prečo v konaní nevyvstala potreba vykonať za účelom preukázania skutočnosti, že s balíčkami omamných a psychotropných látok zaistených počas domovej prehliadky u obvineného manipuloval práve obvinený, aj ďalšie dôkazy, poukazujúc pritom na konkrétne dôkazy, uvedenú okolnosť už dostatočne presvedčivo preukazujúce. Navyše je na tomto mieste, hoci len na okraj, potrebné uviesť, že ani výpoveď obvineného S. V., ani dotknuté dva balíčky omamných a psychotropných látok zaistené počas domovej prehliadky u obvineného neboli v tomto konaní jedinými usvedčujúcimi dôkazmi proti obvinenému Y. F..

Už s ohľadom na uvedené je zrejmé, že dovolací súd nemohol ako opodstatnenú vyhodnotiť ani námietku obvineného Y. F., ktorou tento, citujúc zákonnú úpravu náležitostí odôvodnenia rozhodnutia obsiahnutú v § 168 Tr. por., vo všeobecnej rovine napáda odôvodnenie rozhodnutia krajského súdu. Po preskúmaní predloženého spisového materiálu dospel najvyšší súd k záveru, že krajský súd konal v trestnej veci obvineného Y. F. v medziach svojej právomoci a vychádzajúc z konkrétnych faktov, podrobne vysvetľujúc úvahy, ktorými sa spravoval pri hodnotení jednotlivých dôkazov, a tieto logicky spájajúc, svoje rozhodnutie náležite, zrozumiteľne a presvedčivo odôvodnil. Vo svojom rozhodnutí spôsobom zodpovedajúcim potrebám trestného konania reflektoval na podstatné obhajobné tvrdenia, obvineným opätovne vyjadrené v podanom dovolaní, ku ktorým, opierajúc sa o skutkové zistenia plynúce z vykonaného dokazovania, v primeranej miere odôvodnil svoje úvahy a z nich odvodené právne závery.

Na základe doposiaľ uvedeného je vo vzťahu k námietkam uplatneným z titulu dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c) a písm. i) Tr. por. potrebné konštatovať, že v danom prípade podané dovolanie len formálne odkazuje na uvedené ustanovenia upravujúce označené dôvody dovolania. V skutočnosti totiž obsahuje argumenty stojace mimo uplatnených dovolacích dôvodov. V dovolacom konaní pritom platí, že obsah konkrétne uplatnených námietok, tvrdení a právnych názorov, o ktoré sa v dovolaní opiera existencia určitého dovolacieho dôvodu, musí skutočne vecne zodpovedať zákonnému vymedzeniu takého dovolacieho dôvodu podľa § 371 Tr. por. Pokiaľ tomu tak nie je, ide o dovolanie, ktoré je potrebné odmietnuť podľa § 382 písm. c) Tr. por.

Napriek tomu, že obvinený Y. F. v podanom dovolaní fakticky nekonkretizoval, v čom vidí naplnenie dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por., keď na tento v podstate len blanketárnym spôsobom odkázal, najvyšší súd k tomuto dovolaciemu dôvodu len pre úplnosť uvádza, že v skutkovej vete odsudzujúceho rozsudku vymedzené konanie obvineného Y. F., spočívajúce v predaji metamfetamínu (a to celkovo minimálne v hodnote 10 500,- Eur), jeho zadovážovaní a prechovávaní v spojení s prechovávaním najmenej 534 obvykle jednorazových dávok metamfetamínu zaistených pri domovej prehliadke u obvineného, napĺňa objektívnu aj subjektívnu stránku skutkovej podstaty stíhaného trestného činu.

Trestného činu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 Tr. zák. sa dopustí ten, kto neoprávnene

c) kúpi, predá, vymení, zadováži, alebo

d) prechováva po akúkoľvek dobu, omamnú látku, psychotropnú látku, jed alebo prekursor alebo kto takú činnosť sprostredkuje.

Podľa § 172 ods. 2 Tr. zák. odňatím slobody na desať rokov až pätnásť rokov sa páchatel potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1

c) závažnejším spôsobom konania,

e) vo väčšom rozsahu.

Závažnejším spôsobom konania sa podľa § 138 písm. j) Tr. zák. rozumie páchanie trestného činu na viacerých osobách, pričom viacerými osobami sa na účely tohto zákona rozumejú najmenej tri osoby (§ 127 ods. 12 Tr. zák.).

Vychádzajúc z § 125 ods. 1 veta prvá a druhá Tr. zák., je čin spáchaný vo väčšom rozsahu pri sume dosahujúcej najmenej 2 660,-Eur.

Vykonaným dokazovaním, najmä analýzou svedeckých výpovedí a výpovedí ostatných spoluobvinených, ako aj písomných prepisov záznamov telekomunikačnej prevádzky odvolací súd dospel ku skutkovým zisteniam, ktoré ustálil vo výrokovvej časti odsudzujúceho rozsudku a v zmysle ktorých hodnotu drog predaných obvineným Y. F. koncovým distribútorkám (spoluobvineným K. Š. a E. T.) vyčíslil na minimálne 10 500,- Eur a hodnotu ním prechovávaných drog na minimálne 5 230,- Eur. Uvedený skutkový záver (ktorým je dovolací súd viazaný) odôvodňuje právnu kvalifikáciu konania obvineného podľa § 172 ods. 1 písm. c) a písm. d) Tr. zák. a zároveň podľa § 172 ods. 2 písm. c) [s použitím § 138 písm. j) Tr. zák.] a písm. e) Tr. zák., keďže tohto sa dopustil závažnejším spôsobom konania, t.j. na viacerých osobách, a vo väčšom rozsahu, keď vyčíslenie hodnoty predaných aj prechovávaných drog už vo svojej spodnej hranici dosahuje väčší rozsah činu (ktorým sa v zmysle § 125 ods. 1 Tr. zák. rozumie najmenej 2 660,- Eur).

Vychádzajúc z uvedeného, vymedzenie skutku tak, ako bol ustálený odvolacím súdom (ktorého správnosť a úplnosť dovolací súd nemôže skúmať a meniť), neumožňuje ani dovolaciemu súdu dospieť ohľadom jeho právnej kvalifikácie k inému záveru.

Podané dovolanie napokon obvinený Y. F. oprel aj o dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. g) Tr. por., ktorého naplnenie videl, opätovne hodnotiac výpovede obvineného S. V. ako nedôveryhodné, v založení rozhodnutia krajského súdu o naplnení kvalifikačného znaku „vo väčšom rozsahu“ na výpovedi obvineného S. V. z prípravného konania, obsahujúcej viacero rozporov s jeho výpoveďou z hlavného pojednávania.

Uvedenou námietkou obvinený celkom zrejme smeroval k spochybneniu zákonnosti vykonania dôkazov (výpovedi obvineného S. V. z prípravného konania) na hlavnom pojednávaní, a teda aj ich spôsobilosti stať sa podkladom pre rozhodnutie súdu. Z obsahu zápisnice z hlavného pojednávania uskutočneného dňa 25. októbra 2012 však evidentne vyplýva, že uvedené nezodpovedá skutočnosti. K oboznámeniu skorších výpovedí obvineného S. V. ich prečítaním na hlavnom pojednávaní totiž došlo za účelom odstránenia rozporov v jeho výpovedi učinenej na predmetnom hlavnom pojednávaní, a to na základe požiadavky práve obhajkyne samotného obvineného Y. F. JUDr. Kataríny Bolibruchovej, ako aj z podnetu obhajcov ďalších strán konania (spoluobvinených K. Š. a E. T.), a pri zachovaní zákonom predvídaného postupu vyjadreného v § 258 ods. 4 Tr. por. Obvinený S. V. na hlavnom pojednávaní vzápätí vysvetlil príčiny rozporov vo svojich výpovediach a k týmto sa vyjadril.

V zmysle citovaného ustanovenia, na návrh prokurátora alebo obhajcu sa zápisnica o skoršej výpovedi obžalovaného alebo jej časť prečíta, ak sa koná v neprítomnosti obžalovaného, obžalovaný využije svoje právo nevypovedať alebo sa objavia podstatné rozpory medzi jeho skoršou výpoveďou a údajmi na hlavnom pojednávaní a ak bol skorší výsluch vykonaný spôsobom zodpovedajúcim ustanoveniam tohto

zákona. V prípade rozporov vo výpovediach sa prečíta tá časť zápisnice o skoršom výsluchu obžalovaného, ktorej sa namietané rozpory priamo týkajú. Na tieto rozpory treba obžalovaného upozorniť a spýtať sa ho na ich príčinu. Zápisnicu prečíta tá zo strán, ktorú určí predseda senátu, pokiaľ zápisnicu neprečíta sám alebo ním poverený člen senátu.

Trestný poriadok teda umožňuje súdu, aby pri dodržaní vyššie uvedených podmienok vychádzal vo svojom rozhodovaní aj z výpovedí obvinených z prípravného konania, ktoré sa z vôle samotných strán konania postupom podľa § 258 ods. 4 Tr. por. stali súčasťou penza dôkazov považovaných za vykonané podľa zákona aj na účely konania pred súdom.

Z uvedeného je zrejmé, že dovolaním napadnutý dôkaz bol vykonaný v súlade so zákonom, a teda v ďalšom už bolo vecou vlastnej úvahy súdu, akým spôsobom sa s ním v rámci procesu hodnotenia dôkazov, v súlade so zásadou voľného hodnotenia dôkazov, vysporiada. Dovolací súd preto ani vo vzťahu k dovolaciemu dôvodu uplatnenému obvineným podľa § 371 ods. 1 písm. g) Tr. por. nemohol dospieť k záveru o jeho naplnení.

Na podklade týchto úvah Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.